Behag i uorden

1.

"NIELSEN!" Du ser utilfreds ud! Du melder dig på kontoret om 15 minutter!"

KRIIIIIIIIIIIIRG! AIIRIIIIINGK! DJAAAAIIIIIIIQPHZ! BJANG! GOK! HÅTIIIIZCH! MJJURG! PLIIIING! TICH!

Gnisterne føg forbi hans ansigt, mens han pressede den kolde, hårde stålstump imod den ru slibesten. Vinda trak hvislende ind gennem porten til den store, kolde hal, og smøg sig om hans ryg, hvorpå der stod 6614 under firmabogstaverne. Det var hans nummer. Med en klodset og stiv håndbevægelse lagde han metalstumpen tilbage på vognen, og tog en ny op, som han derefter hamrede ind i den spinnende slibesten: TJOCK! WIIIIIIIILARRRG! SMAK! PIIIIIIIIIIIRK! SKRIII! WOOIING! TJOIII! TJIIING! RRRRRRRRRRRRRRRRAAAAAÅAAANNNNNG!

Det var vinter, og udenfor lå der brun slud og sjappede i kanterne, og en tilrimet morgentraktor knurrede hen over nogle jernrør, der peb og vred sig og sang metallisk efterklag, da de atter lå stille. Nielsen registrerede det ikke. Han sleb elefantfødder (hjælpeværktøj) rene for rester af gamle svejse-hæftninger. Bag plexiglasskærmen stirrede hans Øjne koldt på de skrigende gløder, der fødtes med vanvittig fart ved metallets kant, og kastedes op mod ham, hvorefter de prellede af på visiret. Nielsen registrerede det ikke.

Hans pande var rynket, og hans opmærksomhed var rettet mod en sort tomhed lige bag panden. Han mærkede ikke, at hans krop rystede i takt til vibrationerne fra elektromotoren

QUIIIIIIIIIIILP! ZNIIIIIIIDDDER! FLALAGDANG! RIIIK! KRUUUURG! KRUGRG! GNRRRRRRRRRRR! Han prøvede at tænke, og han prøvede at undgå at tænke. Ingen af delene lykkedes, det var sus om den sorte tomhed dryppede som tyk spildolie ned bag hans Øjenlinser, og på hans "indre skærm", hans "bevidstheds TV": "Lystavlen"..

Han havde en følelse, han ikke syntes, han burde kende til, og som han ikke Ønskede et kende til. Det gjorde ikke ondt, men det var alligevel forkert..

Det var angst.

Angsten for at angsten skulle tages fra ham.. .men det vidste han ikke.

DJIIIIIIIII I III IIIII IIIINNG! WOOOIING! GAG! GAG! GAG! RRRRAAAAAAAAAG! FNYRG! "NIELSEN!(skrat!)...du ser utilfreds (dut!) ud! ..Du melder dig hakketime ineprut til gondom i det allehåndesorterede hus.. (hvisle, knas, hiiss) kontoret er åbent fra 7 til 9. Den blå chef kalder dig! (knistr!) DEN BLÅ CHEF KALDER DIG Illiiiind.. (knas knas knas...) Nielsens "tanker" gled som syltetøj i gele' hen over en tågedækket moseholm. Hans tanker kon ingen vegne fra og drog ad snørklede stier ingen steder hen: "..der er nogen, der stikker BLÅR i øjnene på mig, OG DET KRADSER!"

Tjæren på hans hjernes tv-skærm dryppede klægt nedover de fygende gnister. Han hverken det ene eller det andet.. ..men en sær ophidsende uro luskede rundt i hans krop, og en lumsk vellyst kildrede i hver en hårrod, i hver en muskel, sene, knogle, krog, hjerte, lunge, mellemgulv, tissemand.. "pik!",tænkte han, "pikpikpik, fissefissefisse!. .snallevalle, sort marmor og tjære og grød og nej og nej!.. ..musik komner og GÅR, dansktoppen med den

sidste slager (totenschlager) BESTÅR! Du elsker mig ikke, jeg elsker dig ikke..
QWANG! SQWIIIIIDDER SNIT! SKUUUUUUUURRRRRRRRRSCH! PLINK! GLOCK! IIIIIiiiiiIIIIIiiiiiiIIIIIIIIRLiiiiiJJ! Har De læst min bog: "Jeg - en and", den er skrevet med vid og forstand, rappe rap, rappe rap! Dum dum dumme dum da da la la' la bla bla bla bla bla ! Nielsen, din sidste stund.. ..uret tikker
kvarteret er forbi.
Den blå chef kalder dig ind!

2.

Som et levende lig trak Nielsen 6614 sig op ad ståltrappen til kontoret. Gelænderet var fedtet. Og koldt. Luften stak i hans lunger. Svejserøg. Han kastede et sidste blik ud over hallen, hvor andre i blåt arbejdstøj kravlede rundt på rødbrunt jern og med mellemrum udsendte blåhvidt ultraviolet lys fra spidsen sf deres elektroder. En støj ef arbejde gungrede under loftet. Han sukkede. Hvad var der i vejen med ham, hvorfor var han ikke glad, hvorfor var han ikke.. ..øh.. ..som før.. ..før..
Hvorfor hørte han en lyd, der ikke var der?
HVIIIIIN! TCJOIJKZ! KRUUUURG! WOOOIIIIIIIII! RRRRRRiiiiiiiiiRRRRRiiiiIIIIIIIG! PLINK! QUANG! TCIT! Døren foran han gik op, idet han trykkede håndtaget ned. Indenfor i kontoret sad mestrene i en klynge. Den ene med benene lagt op på skrivebordet. Cigar i nunden. Hånden rodende rundt i fedtet hår, brillerne nede på næsetippen.
Han hostede længe og omhyggeligt til sin cigar: "Vi har undersøgt dine forhold til bunds og grums..." sagde han på en lad måde. Han bladrede i en journal. De to andre kikkede sløvt op. Den ene rørte rundt i noget plunret kaffe. Den anden tegnede små sjove mænd på hjørnet af sit skrivebordsunderlag: "..der er tilsyneladende ikke noget, du burde være ked af, Nielsen", sagde han.
Nielsen stod. Den ene chef holdt op med at røre i sin kaffe, og trak langsomt skeen op gennem vædsken, før han forsigtigt lagde den på bordet, hvor den lavede en rand, formet som en halvmåne. En røgeky fra cigaren drev gennem lokalet. Som gennem en Dyne, mumlende, kom støjen ude fra værftet ind gennem døren, ruderne, ventilations-ristene i væggene .Nielsen benærkede, at store snefnug drev forbi vinduerne.Tøsne. Himlen var melankolsk grå. Han gabte..
Den cigarrygenade chef rynkede panden og betragtede ham lidt. Der skulle altså på sin vis ikke være noget i vejen for
at justere dig lidt.. ..af en eller anden grund.. ..har du behov for endnu et drej med skruetrækkeren.. ..din behagssimulator kører på en frekvens, der er lidt for lav.. ..klap dit øre tilside!" !
CHIIIIIIIIIIIIiiiiiiizzzzz! KRAAG!GAG!GAG! SKUUUUR! Lyden af skruetrækkeren bag øret forsvandt i et sus af vellyst. Orgasmeagtig hvid tomhed dunkede i hans tindinger. Den normale, velkendte følelse af velvære og ubekymrethed vendte tilbage. Den psykiske komfort var genoprettet. Det var som at blive spundet ind i Candy-floss ,blødt, som en dyne af dun ,lettere liderligt son en kvindes hoftebevægelser, en nydelse, en tilstand af nydelse som når man har savnet en smøg længe, længe.. ..og endelig har fået den.. ..det var behageligt for Nielsen. Hans tanker forsvandt. Han nød. Skruetrækkeren gled bort fra hans øre. Chefens hånd klappede det på plads.
Tjock! plink! iiiiirrrrrgggggggggggg kongrrrrrrrraag! gag!
Wrrrooooouuouuummmmmmmmnmmmmmmmmmm

"Vend nu tilbage til arbejdet, Nielsen!, sagde den cigarrygende mester med beroligende stemme. Da arbejderen forsvandt og døren gled i bag ham, kløede chefen sig i det beskidte hår og sagde til den kaffegylpende; "Det slider hårdt på arbejderne for tiden. . alle skal have deres behagssimulatorer Justeret op.. ..de dør før tiden, og i øjeblikket er der mangel på arbejdskraft.. ..det er noget lort!"

De andre to mestre mumlede spredt, den kaffegylpende dog hørligt: "Tja.. ..sådan er det jo nu engang."

3

"Rotter.. ..og mennesker", sagde den blå chef, mens han stirrede ud ad vinduet og ned på traktoren, der knurrende kørte tilbage henover nogle rør af metal, som skurrede imod gruset og sprellede, som om de prøvede på at undgå det knusende tryk fra de nedslidte dæk. Arbejderen på traktoren var hvid på hjelmen og skuldrene, traktoren var hvid på skærmeme.Tøsne. "Jah..", lød det bag ham, sammen med em raslen af papir, "..der er ikke meget forskel..."

HWIIIIIIIIIIIIIIIIIIIRRRRRRRGGUGGGAG ! Pat'! SQWIIIIRK! SKRIIL! GROUNMGNOUNGNUNG! RRRRRRRRAAAG! IIIII! "Hvad er nu det for en larm?" spurgte den blåklædte, cigarrygende mand irrritabelt over skulderen. Den kaffedrikkende mester bøvsede. Den anden tegnede en ny sjov mand på hjørnet af sit skrivebordsunderlag og svarede: "..det er vel Nielsen, der har genoptaget arbejdet igen?.."

Der gik et lille minut.

Så førte dem blå chef langsomt skruetrækkeren om bag sit højre øre og drejede den søvngængeragtigt en halv omgang på sin vellyst-simulator.

4

Novellen blev skrevet, da jeg arbejdede på Århus Flydedok.

Jeg havde læst om forsøg med indoperation af elektroner i rottehjerner, hvorefter man stimulerede visse dele af hjernerne elektrisk, og kunne fremkalde behag og lykkefølelse hos rotterne. Aldous Huxleys "Fagre nye verden" havde også inspireret mig, og Niels E. Nielsens "Byen, der ikke adlød"

I øvrigt indspirerede disse forsøg samt Stanley Kubricks "A clockwork Orange" senere til min novelle "BRAINBOILER"

Men det er også så besværligt, nu har vi jo PROSAC!

Fondur,afeksin o.l. lykkepiller med seretonin-fremmere (fluoxetin)